

- .....:01
- ..... ואהב לו .....:02
- ..... ים.....:03
- ..... וזה פרוש .....:04
- .....:05
- ..... בכסף ממכרו ..... א.....:06
- ..... ואם לא השיגה דיו לה ..... והגישה שנת ה.....:07
- ..... ואדם ואל יעזוב לאתו עוונותו .....:08
- ..... אל ישונו ..... ל..... באחת כי .....:09
- ..... תועבה היא ..... ואשר אמר כי תמכור ממכר או קנוה .....:10
- ..... מיד עמיתך לוא תונו איש את עמיתו וזה פרוש ה.....:11
- ..... בכול אשר הוא יודע אשר ימצא ..... מתן.....:12
- ..... והוא יודע אשר הוא מועל בו באדם ובהמה .....:13
- ..... ואם לא הגיד איש לאיש את כל מומיה וספר לו למה יביא עלו .....:14
- ..... את משפט האדרה אשר אמר משנה עור בדרך וגם אל יתנה לאשר .....:15
- ..... לא הוכן לה כי הוא כלאים שור וחמור ולבוש צמר ופשתים יחדו .....:16
- ..... אל יבא איש על בתו שם הקודש אשר ידעה לעשות מעשה .....:17
- ..... בדבר ואשר ידעה מעשה בבית אביה ..... או אלמנה אשר .....:18
- ..... נשכבה מאשר התארמלה וכל אשר עליה שם רע בבתוליה .....:19
- ..... בבית אביה אל יקחה איש כי אם בראות נשים נאמנות .....:20
- ..... יודעות ברורות ממאמר המבקר אשר על המחנה ואחר יקחנה .....:21
- ..... ובלוקחו אותה ועשה כמשפט הזה והגידו שם קודשה .....:22
- ..... ת..... ל.....:23
- .....:24
- .....:25

Col.XX (Klammerversion):

- 01: הוזהר מ...
02: VACAT
03: חוקות ארצות ו...
04: יום ושמש קציר לרע...
05: נן ושדה ל... אשר ישקו את מיהנדה...
06: VACAT
07: ...ם...
08: נטעו הכרם וכול עצי המרי וכל עצי המאכל...
09: כמשפטם ... ת הקודש בארץ מגורים ואחר ימכורו
10: מהם לקנות ... ואם נטע איש בשנה הרבעית ל...
11: ... וקדשו בשנה...
12: מנוכחה וגם...
13: ... ל... ת...
14: להוסיף לו...
15: ... ת הא...
16: ...
17: ...
18: ...
19: ...
20: ...
21: ...
22: ...
23: ...
24: ...
25: ...

Col.XXI (Klammerversion):

- ..... :01
- ..... :02
- ..... :03
- ..... :04
- ..... :05
- ..... :06
- ..... :07
- ..... :08
- ..... :09
- ..... :10
- ..... :11
- ..... :12
- ..... :13
מגורן יורד את
- ..... :14
את העשרון מן החמר האִיִּמָּה או הבת כאשר הקים האִיִּמָּה
- ..... :15
והבת תכן אחד שניהן ומן החמר ששית הבת לחטים ומעשר
- ..... :16
הבת לברי העץ אל יבדל איש להרים לשה אחד מן המאה ואל
- ..... :17
יאכל איש את תבואתו מן הגרן ומן הגנה טרם ישלחו הכהנים
- ..... :18
את ידם לברך לרישונה וכן משפט בית לאיש ימכור
- ..... :19
ובחסנו ואז ינקה נהיה קודש
- ..... :20
ואת האיש אשר ישה משה בשדה המעורב
- ..... :21
- ..... :22
ממשפטי היחד שלוש מעמים ב אל יבא איש את
- ..... :23
בדם ובחם נכסחו בטרתו ומכל הזהב
- ..... :24
והכסף והנחשת והבדיל והעמרת אשר עשו הנואים פסל אל
- ..... :25
יבא איש אל טרתו מן החדש הבא מן המוכן הבא יבא איש

Col.XXII (Klammerversion):

- 01: כול עור ובגד ומן כול הכלי אשר יעשה מלאכה בהם אשר יטמאו
- 02: לנפש אדם כי אם תוון כמשפט הטוהר להטוהר האיש במי הנדה בקץ
- 02: הרשע איש טהרתו וכול טרוד אשר יעריב את ..... אשר לוא
- 03: מלאו ימיו לעבור על המקודים .....ל.....
- 04: .....הל.....
- 05: .....
- 06: .....
- 07: .....
- 08: .....
- 09: .....
- 10: .....
- 11: .....
- 12: .....
- 13: .....
- 14: .....
- 15: .....
- 16: .....
- 17: .....
- 18: .....
- 19: .....
- 20: .....
- 21: .....
- 22: .....
- 23: .....
- 24: .....
- 25: .....

.....	:01
.....	:02
.....	:03
.....	:04
.....	:05
.....	:06
..... ם..... ם.....	:07
..... את מי הנדה עליו כי הם עם קרואי	:08
..... אל	:09
..... ועללות הכרם עד עשרה נבורים העללות	:10
..... וכול הלקט עד סאה לבית הסאה	:11
..... והיא אשר זרעה אין בהתרומה מפרט אין	:12
..... לה ובעוללתו עד עשרה נרגרים ובנקוף	:13
..... הוית ומרי תבואותו אם שלמה היא נקפה	:14
..... אחת משלושים שעימים וכול משפט את	:15
..... גנו ואם רפוס השדה או יקדה שרפה	:16
..... ונפרט מסאה לבית סאה מעשדה בה ואם	:17
..... ואם תלקוט נפש אחת סאה אחת ממנו ביום	:18
..... אחד תרומה בה עשרון אחד ..... חלות	:19
..... התרומה לכול בתי ישראל אוכלי לחם	:20
..... להרים עחת בשנה עשרון אחד	:21
..... תהיה האחות ..... השלמו לישראל	:22
..... אל ירם איש	:23
.....	:24
.....	:25
.....	:26
.....	:27
.....	:28

29: ישבע וגם באלף ולמד וגם באלף ודלת כי אם שבועת הסכם

30: באלות הברית ואת תורת מושה אל יזכור כי בה כל פרוש השם

31: ואם ישבע ועבר וחלל את השם ואם באלות הברית

32: נשבע לפני השמים אם עבר אשם הוא והתורה והשיב

Col.XXIV (Klammerversion):

- 01: ולא ישא חטאה וימות והבא בכרית לכול ישראל
- 02: לחוק עולם את בניהם אשר יניעו לעבור על המקודים
- 03: בשבועת הכרית יקימו עליהם וכן המשפט בכול
- 04: קץ הרשע לכול השב מדרכו הנשחתה ביום דברו עם המבקר
- 05: אשר לרבים ימקדוהו בשבועת הכרית אשר כרת משה עם ישראל
- 06: את דברו לשוב אל תורת מושה בכול לב ובכול נפש אל
- 07: הנמצא לאשות בכול קץ קרבו ואל יודיעהו איש המשפטים עד
- 08: עמדו לפני המבקר שמה יתפתה בה בדרשה אותו וכאשר
- 09: יקים עלו לשוב אל תורת מושה בכול לב ובכול נפש נקיים
- 10: הם ממנו אם ימעל וכול אשר נגלה מן התורה לרוב המחנה
- 11: והוא שנה בה יודיעהו המבקר אותו ויצוהו עלו וילמד
- 12: עד שנה חמימה ולפי דעתה יקרב וכול היותו אויל
- 13: ומשונע אל יבו וכול פתי ושונה וכה עינים לבלתי ראות
- 14: וחנר או מסח או חרש או נער ועטוט אל יבו איש
- 15: מאלה אל תוך העדה כי מלאכי הקודש ל' ת
- 16: כם ..... מעטו שני האדם ..... אמר להם
- 17: .....
- 18: ..... דור ..... ב' ..... ויאמר .....
- 19: ..... ול' ..... ובכרית .....
- 20: ..... ברית ועל הכרית החדשה ..... אמר אל ביד מושה
- 21: לאמור על פי הדברים האלה כרתי עמכת ברית ועם כול
- 22: ישראל על כן יקים האיש על נפשו לשוב אל תורת מושה כי
- 23: בה הכול מדוקדק ופרוש קציהם לעורון ישראל מכול אלה הנה
- 24: הוא מדוקדק על ספר מחלקות העתים ליובליהם ובשבועתיהם
- 25: וביום אשר יקים האיש על נפשו לשוב אל תורת מושה
- 26: יסוד מלאך המשטמה מאחרו אם יקים את דברו על כן
- 27: נמול אברהם ביום דעתו ואשר אמר מוצא שפתיך
- 28: תשמור להקים כול שבועת אסר אשר יקים איש על
- 29: נפשו לעשות דבר מן התורה עד מחיר מות אל יפדהו

Col. XXIV (Hammurabi)

30: כול אשר יקים איש על נפשו לסור את התורה עד מהיר

31: מות אל יקימם על שבועת האשה אשר אמר לאישה להניא

32: את שבועתה אל יניא איש שבועת אשר לא ידענה הם

- 01: להקים היא ואם להניא אם לעבור ברית הוא יניאה
- 02: ואל יקימנה וכן המשפט לאביה על משפט הנדכות אל
- 03: ידור איש למנבח מאום אנוס וגם הכוהנים אל יקחו
- 04: מאת ישראל אל יקדש איש את מאכל פיהו לאל כי הוא
- 05: אשר אמר איש את רעהו יצדו חרם ואל יקדש איש מכל
- 06: ..... ואם משרה אחותו יקדש לאל וגם
- 07: המשפט הנה למקדש הטמאה ונענש הנודר את חמישית
- 08: כסף ערכו ..... להמשפטים לשופטים
- 09: לשפוט צדק ולהעריך מקדישים אחר המודר ואם אנוס
- 10: הוא עד אשר ..... ושלם האונס אם לו דבר
- 11: אמת עם רעהו ועד אשר ..... ושלם האונס
- 12: מביתו כמות כי לו הקים את דברו לדבר באמת
- 13: ואשר אמר כול אדם אשר יחרים חרם
- 14: מאדם בחוקי הנואים להמית הואה
- 15: ואשר אמר לו תקם ולו תטור את בני עמך וכול איש
- 16: מבאי חברית אשר יביא על רעהו דבר אשר לא בהוכח
- 17: על פי עדיו והביאו בחרון אפו או ספר לזקנו
- 18: להכותו נוקם הוא ונוטר ואין כתוב כי אם נוקם הוא
- 19: לצרו ונוטר הוא לאויבו אם תחריש לו מיום
- 20: ליום ובחרות אפו בו דבר בו בדבר מות ....
- 21: .... דבר כן ידבר לפני העדים והיו נקיים ולא
- 22: יומת .....
.....
- 23: ..... ענה בו יען אשר לא הקים את מצוות אל
- 24: אשר אמר לא הוכח תוכיח את רעך ולא תשא עלו חטא
- 25: על השבועה אשר אמר לא תושיעך ידך לך איש אשר
- 26: ישיבע על פני השרה אשר לא לפני השפטים או מאמרם
- 27: הושיעה ידו לו וכול האובד ולא נודע מי גנבו ממאור
- 28: המחנה אשר נגב בו ישיבע בעלו בשבועת האלה והשומע
- 29: אם יודע הוא ולא יגיד ואשם כול אשם מושב אשר
- 30: אין בעלים ותתורה המישב לכותן והיה לו לבד מאיל
- 31: האשם הכל וכן כול אברה נמצאת ואין לה בעלים
- 32: והיתה לכוהנים כי לא ידע מוצאה את משפטה אם

Col. XXV (Haines version)

33: לא נמצא לה בעלים הם ישמרו כול דבר אשר ימעל

34: איש כתורה וראה רעיהו והוא אחד אם דבר מות הוא

35: וידעו לעינו בהוכיח למבקר והמבקר יכתבהו בידו עד

- 01: עשותו עוד לפני אחד ושב והודיע למבקר אם ישוב וניתפס לפני אחד
- 02: שלם משפטו ואם שנים הם והם מעידים על דבר אחר והוכרל
- 03: האיש מן הטהרה לבד אם נאמנים הם וביום ראות האיש יודיעה
- 04: למבקר ועל ההון יקבלו שני עידים נאמנים ועל פי עד אחד להבדיל
- 05: הטהרה ואל יקובל עוד למשפטים להמית על פיהו אשר לא מלאו
- 06: ימו לעבור על הפקודים ירא את אל אל יאמן איש על רעהו לעד עובר
- 07: דבר מן המצוה ביד רמה עד הכוב לשוב
- 08: וזה סרך לשופטי העדה עד עשרה אנשים ברורים מן העדה לפי העת
- 09: ארבעה למטה לוי ואהרון ומישראל ששה מבוננים בספר ההני
- 10: ובישורי הברית מבני חמש ועשרים שנה ועד בן ששים שנה ואל יתיצב
- 11: עוד מבן ששים שנה ומעלה לשמוט את העדה כי במעל האדם מעטו ימו
- 12: ובחרון אף אל ביושבי הארץ אמר להסיר את דעתם עד לו ישלמו את
- 13: ימיהם על הטהר כמים אל ירחץ איש כמים צואים וממועטים
- 14: מדי מרעיל איש אל יטהר במ כול כלי ונבא בסלע אשר אין בו
- 15: די מרעיל אשר ננע בו הטמא וטמא מימו בימי הכלי על השבת לשמרה
- 16: כמשפטה אל יעש איש ביום השישי מלאכה מן העת אשר יהיה גלגל
- 17: השמש רחוק מן השער מלואו כי הוא אשר אמר שמור את יום השבת
- 18: לקדשו וביום השבת אל ידבר איש דבר נבל ורק אל ישה ברעהו כול
- 19: אל ישפטו על הון ובצע אל ידבר בדברי המלאכה והעבודה לעשות
- 20: למשכים אל יתהלך איש בשדה לעשות את עבודת חפצו השבת אל
- 21: יתהלך חוץ לעירו על אלף באמה אל יאכל איש ביום השבת כי אם
- 22: המוכן ומן האובד בשדה אל יאכל ואל ישתה כי אם היה במחנה
- 23: בדרך וירד לרחוץ ישתה על עומדו ואל ישאב אל כול כלי אל ישלח
- 24: את בן הנכר לעשות את חפצו ביום השבת אל יקח איש עלו בנדים
- 25: צואים או מובאים בגו כי אם כובסו כמים או שופים בלבונה אל

- 01: יתערכ איש מרצונו בשבת אל ילך איש אחר הבהמה לרעותה חוץ מעירו
- 02: כי אם אלמים באמה אל ירם איש את ידו להכותה באגרוף אם סוררת
- 03: היא אל יוציאה מביתו אל יוציא איש מן הבית לחוץ ומן החוץ אל בית
- 04: ואם בסוכה יהיה אל יוצא ממנה ואל יבא אליה אל פתח כלי טוח בשבת
- 05: אל ישא איש עלו סמנים לצת ולבוא בשבת אל יטול בבית מושבת סלע
- 06: ועמר אל ישא איש האומן את היונק לצת ולבוא בשבת אל ימר איש
- 07: את עבדו ואת אמתו כיום השבת אל יילד איש בהמה כיום השבת ואל
- 08: יפול אל בור ואל פחת אל יקימה בשבת אל יחל איש את השבת על הון ובצע
- 09: בשבת וכול נפש אדם אשר תפול אל מקום מים ואל בור אל יעלה איש בסולם
- 10: וחבל וכלי אל יעל איש למזבח בשבת כי אם עולת השבת כי כן כתוב מלבד
- 11: שבתותיכם אל ישלח איש למזבח עולה ומנחה ולבונה ועץ ביד איש טמא
- 12: באחת מן הטמאות להרשותו לטמא את המזבח כי כתוב ובח רשעים תועבה
- 13: ותפלת צדיקים כמנחת רצון וכול הבא אל בית ההשתחוות אל יבא טמא
- 14: כבוס ובהרע חצוצרות הקהל יתקדם או יתאחר ולא ישביתו את העבודה
- 15: כולה כי בית קודש הוא אל ישכב איש עם אשה בעיר המקדש לטמא את
- 16: עיר המקדש בנדהם כול איש אשר ימשולו בו רוחות בליעל ודבר סרה
- 17: כמשפט האוב והידעוני ישפט וכול אשר יתעה לחלל את השבת ואת המועדות
- 18: לו יומת כי על בני האדם משמרו ואם ירמא ממנה ושמרוהו עד שבע שנים
- 19: ואחר יבוא אל הקהל ואת ידו אל ישלחנה איש לשמוך דם לאיש מן הנזירים
- 20: בעבור הון ובצע וגם אל ישא איש מהונם כול בעבור אשר לא יגדמו כי
- 21: אם בעצת חבר ישראל אל ימכר איש בהמה ועוף טהורים לגוים בעבור
- 22: אשר לא יזבחום ומגורנו ומנתו אל ימכר להם בכול מאדו ואת עבדו
- 23: ואת אמתו אל ימכור להם אשר באו עמו בבית אברהם אל ישקץ איש
- 24: את נפשו בכול החיה והרמש לאכל מהם מענלי הדבורים עד כול נפש החיה
- 25: אשר תרמוש במים והדגים אל יאכלו כי אם נקרעו חיים ונשפך דמם